30/12/2018

“Να δούμε τον νέον χρόνον με το δέος της άληκτης προοπτικής”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Δημητριάδος και Αλμυρού

Μήνυμα **επί του ερχομού του Νέου Έτους 2019 απευθύνει ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δημητριάδος και Αλμυρού, κ. Ιγνάτιος,** προς το ευσέβες ποίμνιον της Μητροπόλεως του, όπου καλεί τους πιστούς **να δουν το νέον χρόνον με το δέος** της άληκτης προοπτικής για αγιότητα και οικείωση με τον Θεόν.

Το μήνυμα του, έχει αναλυτικά ως εξής:

Ἀγαπητοί μου πατέρες καί Ἀδελφοί,

παιδιά μου ἐν Κυρίῳ ἀγαπημένα,

Καί πάλι σήμερα Πρωτοχρονιά. Η πρόκληση μίας νέας ἀρχῆς. Τό ἄνοιγμα τῆς ζωῆς μας σέ μία καινούργια προοπτική. Τό ἄπλωμα τῆς ἐλπίδας μας σέ ἕναν εὐρύτερο ὁρίζοντα. Μπορεῖ, βέβαια, ἡ ἀρχή τοῦ χρόνου νά εἶναι κάτι τό συμβατικό, ἄν λάβουμε ὑπ' ὄψιν μας ὅτι ἡ ὄντως ἀρχή του τοποθετεῖται ἀπό τούς ἐπιστήμονες δισεκατομμύρια χρόνια πρίν, μέ τή δημιουργία τοῦ Σύμπαντος. Ἔκτοτε, ὁ χρόνος κυλάει ἀδιάκοπα, ἀκολουθώντας μία ἀπό αἰώνων καθιερωμένη νομοτέλεια. Οἱ δεῖκτες τοῦ ρολογιοῦ μετροῦν ρυθμικά καί ἀμείλικτα τίς στιγμές τῆς ζωῆς μας, μετατρέποντάς τες σέ παρελθόν, πού φεύγει καί χάνεται τόσο γρήγορα. Ὅμως, ἰδού, σ' αὐτή τήν ἀέναη κίνηση, τοῦτο τό γιορτινό ὁρόσημο τῆς πρώτης του ἔτους, ἀπηχεῖ τήν ἀδήριτη ἀνάγκη τῆς ψυχῆς μας νά ὀνειρευτεῖ, νά ἀνασυγκροτηθεῖ, νά ἐγκαινιάσει μία νέα πορεία, νά μεταμορφώσει τήν πεζή καθημερινότητά μας σέ παράθυρο στήν ἐλπίδα.

Ὄντως, ἀποζητᾶ ἡ ψυχή μας τήν ἀνανέωση, ἐπενδύει προσδοκίες στό καινούργιο. Ἄλλωστε, κάθε τι νέο κρύβει σφρίγος, ὀμορφιά, αἰσιοδοξία, μία δυναμική ἐκπληκτική. Τά νιόφυτα βλαστάρια, τά θαλλερά μπουμπούκια, τά νεογέννητα πλάσματα, τό χάραμα τῆς αὐγῆς, ἡ ἀνατολή τοῦ ἥλιου, ὑποδηλώνουν μία αἴσθηση χαρᾶς, φαντασίας, προοπτικῆς. Καί ἡ ἀρχή τοῦ νέου ἔτους σήμερα, ξανοίγει μπροστά μας ἕναν ὁρίζοντα καθαρό, ἀνοικτό στήν ἐλπίδα, φωτεινό σάν ἀντιφεγγιά τοῦ Παραδείσου, πρόκληση ἐλκυστική, γιά κάτι καινούργιο στή ζωή μας. Πρόκληση νά πορευθοῦμε σέ μία ἀνακαινισμένη βιωτή, νά προχωρήσουμε σέ μία πολυδύναμη ἀνανέωση τῆς πνευματικῆς μας πορείας, «ἐν καινότητι ζωῆς» νά περπατήσουμε.

Νά ἀνανεώσουμε τήν προσωπική σχέση μας μέ Ἐκεῖνον, πού ὡς «παιδίον νέον» ἦλθε ἀνάμεσά μας. Νά βιώσουμε τήν ζωντανή παρουσία Του στήν καθημερινότητά μας, νά αἰσθανθοῦμε τό ἄγγιγμά Του, τόν ἐναγκαλισμό Του, νά βιώσουμε τή ζεστασιά τῆς στοργῆς Του, νά ἐμπνευσθοῦμε ἀπό τήν ἔκπληξη τῆς θεϊκῆς Του παρουσίας. Νά βάλουμε τό Θεό στή ζωή μας. Εἶναι ἡ μόνη καί ἀδιάψευστη ἐγγύηση τῆς ἀληθινῆς εὐτυχίας. Νά ἀφήσουμε τή χάρη Του νά διηθήσει ὅλες τίς λεπτομέρειες τοῦ βίου μας, καί νά ἀφεθοῦμε μέ ἐμπιστοσύνη στή δύναμή Του, στήν Πρόνοια καί στό λυτρωτικό σχέδιό Του.

Καινούργια τακτική νά ἀκολουθήσουμε, καινούργια στάση νά υἱοθετήσουμε, μέ νέα φίλτρα νά δοῦμε τή ζωή, τούς συνανθρώπους μας, τόν κόσμο γύρω μας. Νά δοῦμε στό πρόσωπο τοῦ κάθε ἄλλου τήν εἰκόνα τοῦ Θεοῦ, στό πρόσωπο τοῦ ξένου τόν «ξένον τόκον» τῆς Παρθένου, στό πρόσωπο τοῦ ἐμπερίστατου, ἐκεῖνον πού μπορεῖ νά μᾶς ἐξασφαλίσει τόν Παράδεισο. Νά μεταλλάξουμε τήν ἀδιαφορία μας σέ θυσιαστική ἀγάπη, τή ραθυμία μας σέ θεοφιλῆ δραστηριότητα, τήν θεωρητική

συμπόνοια μας σέ πράξη ἐλεημοσύνης. Νά μᾶς ξυπνάει κάθε αὐγή ἡ λαχτάρα νά ἀνεβοῦμε σκαλί-σκαλί τήν κλίμακα τῶν ἀρετῶν.

Νά βλέπουμε τή ζωή μας μέ ἐλπίδα, νά χαιρόμαστε τήν κάθε μας στιγμή σάν δῶρο τοῦ Θεοῦ πολύτιμο. Νά ἀνοίγουμε τά μάτια καί νά χορταίνουμε φῶς, ἀκόμα καί ὅταν σκοτεινιάζει τό στερέωμα τῶν ἐπίγειων ἐλπίδων μας. Νά διατηροῦμε ὡς τό τέλος πρόθυμη τήν ὕπαρξή μας γιά ζωή, ἕτοιμη τήν ψυχή μας γιά τίς μεγάλες τρικυμίες, καί τίς ἀπρόσμενες περιπέτειες τοῦ βίου μας.

Νά σκύψουμε μέ ταπείνωση καί εἰλικρίνεια στή φύση, νά ἀγκαλιάσουμε μέ τή στοργή μας ὅλα τά πλάσματα τοῦ Θεοῦ. Νά πάρουμε μαθήματα ἀπ' τόν ἀνθισμένο θάμνο τῆς βουνοπλαγιᾶς κι ἀπό τό ταπεινό μυρμήγκι, πού πορεύεται καρτερικά στό φιλόπονο πεπρωμένο του. Νά δέσουμε τήν ὕπαρξή μας μέ ὅλο τόν κόσμο, καί ἡ καρδιά μας νά πυρποληθεῖ ἀπό ἀγάπη γιά ὅλη τήν πλάση.

Νά δοῦμε τόν νέο χρόνο μέ τό δέος τῆς ἄληκτης προοπτικῆς γιά ἁγιότητα καί οἰκείωση μέ τό Θεό. Καινούργιοι στόχοι νά μεταμορφώσουν τή σκέψη μας σέ πνεῦμα, τό χρόνο τῆς ζωῆς μας σέ αἰωνιότητα. «Ἄς στοχεύσουμε νά φθάσουμε πολύ ψηλά, στόν ἥλιο», λέγει κάποιος στοχαστής. «Ἀλλά κι ἄν δέν φθάσουμε ὡς ἐκεῖ, ὁπωσδήποτε θά μᾶς συναρπάσει ἡ γοητεία τῶν ἄστρων».

Εἶναι ἀλήθεια, ὅτι μόνο μέσα ἀπό τήν ὀπτική Ἐκείνου, πού «καινοποιεῖ τά σύμπαντα», θά ἐγκαινιάσουμε τή νέα πορεία μας, πού ἀέναα νοσταλγεῖ ἡ ψυχή μας. Ἐκεῖνος θά εἶναι ἡ ἐλπίδα μας καί ὁ ἐπιστηριγμός μας, τό μέλλον καί ἡ προοπτική μας, ἡ ἀδιάψευστη ἀπαντοχή μας.

Σήμερα, στήν ἀνατολή τοῦ νέου χρόνου, ἄς στρέψουμε δοξολογητικά τήν καρδιά μας στόν Ἰησοῦ. Ἄς Τόν εὐχαριστήσουμε γιά τήν καινούργια χρονιά πού μᾶς προσφέρει. Καί ἄς Τοῦ ζητήσουμε ταπεινά νά ἀνακαινίζει τή ζωή μας μέσα στή δική Του ἀλήθεια, νά ἀνανεώνει τόν ἐνθουσιασμό μας γιά ἀρετή καί ἁγιότητα, νά αὐξάνει μέσα μας τήν ἀγάπη, πού γνωρίζει νά μακροθυμεῖ, νά ἀνέχεται, νά ἐλπίζει, νά ὑπομένει. Καί ἄς εὐχηθοῦμε νά διέλθουμε μέ ὑγεία «τόν νέον ἐνιαυτόν της χρηστότητος τοῦ Κυρίου μας», μέσα στήν πλησμονή τῆς χάρης, τῶν δωρεῶν καί τῆς ἀγάπης Του.

Καλή καί εὐλογημένη χρονιά σέ ὅλους!

Μέ ὅλη μου τήν πατρική ἀγάπη

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΣΑΣ

† Ο ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ ΙΓΝΑΤΙΟΣ